

عنوان مقاله:

تأثیر دین بر سلامت فردی و اجتماعی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فاطمه اسکندری - دانشجوی کارشناسی رشته روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

سلامت به عنوان یک سرمایه فردی و اجتماعی از دیرباز مورد توجه اندیشمندان علوم انسانی در حوزه های مختلف به ویژه در رشته های جامعه شناسی و روانشناسی بوده است. با توجه به اهمیتی که سنی ۵۰ ساله افراد برای رشد و شکوفایی ۵ فرد و جامعه دارد، همواره اندیشمندان بر این باور بوده اند که بین سازگاری اجتماعی افراد و عوامل محیطی، اجتماعی، تربیتی نظیر جامعه پذیری مذهبی، باورها و اعمال مذهبی و مقابله های مذهبی رابطه وجود دارد. چنان که مشاهده شده است ایمان و اعتقادات دینی، خوشحالی و سلامت روانی و سازگاری افراد را از طریق ممانعت از انجام اعمال بزهکارانه و ضد اجتماعی و افزایش روحیه هم‌دلی و مهارتهای فرا اجتماعی و دریافت حمایت معنوی و اجتماعی، افزایش می دهد. دینداری یکی از مولفه های مهمی است که در تحلیلی سلامت موثر است؛ زیرا با ایجاد یک روح جمعی، شور و شوق مذهبی و گسترش احساسات همگان از طریق مناسک و مراسم جمع می تواند زمینه های لازم برای پیوند بین اعضا و انسجام اجتماعی را فراهم آورد. آیین های مذهبی مردم را گرد هم می آورند و بدینسان پیوندهای مشترکشان را دوباره تصدیق میکنند و در نتیجه همبستگی اجتماعی را تحکیم میبخشد. بعد مناسکی همچون باورها و اعتقادات دینی از طریق ایجاد هدف و معنای در زندگی، گسترش روابط اجتماعی و احساس تعلق در فرد موجب آرامش را فراهم می آورد و از بروز احساسات تنهایی و انزوا در فرد جلوگیری میکند، بعد اعتقادی فرد معتقد، احساس میکند در زندگی سراسر مادی، یک نقطه اتکالی معنوی دارد و با این تفکر فرد خود را به معبودش وا میگذارد و خود را در ارتباط بسیار نزدیکی با خدا دانسته و اعتماد و اطمینان او به یاری و کمک خداوند افزایش مییابد؛ لذا به کمک رحمت الهی در حال مشکلات خود امیدوارتر میشود و نگرش او در برخورد با استرسها تغییر میکند. این تغییر نگرش به شکل مثبت باعث احساس امید، احساس نزدیکی بودن به دیگران، فرصت خودش کوفایی، احساس راحتی، مهارت‌نگانه، نزدیکی به خدا و کمک به حل مشکلات میگردد. بعد عاطفی از طرف دیگر مطالعه آموزه های دینی نیز در تقویت سلامت موثر است. خداوند در قالب آیات متعددی به سلامت اجتماعی بشر اشاره کرده است و معتقد است تمسک به قرآن و دین باوری به زندگی انسانها معنا میدهد و این موجب آرامش بخش‌ی بس‌یاری از حوادث و رویدادها در جهان هستی است. از طرفی مطالعه ی کتب دینی نیز یکی از منابع ارزشمندی است که دارای راهکارهای مخصوص ارتقای سلامت افراد به خصوص رهنمودهای برای اصلاح رفتار و کاهش ناهنجاریهای فردی و اجتماعی است، بعد دانشی که به نوبه ی خود در بهبود وضعیت سلامت اجتماعی افراد دیندار موثر است. دستورالعملهای دینی نیز افراد را به ارتباط با افراد دیگر و یاری رساندن به یکدیگر فرا میخواند و این امر ادراک افراد دیندار را از حمایت اجتماعی افزایش میدهد، پیامدی حمایتی که ...

کلمات کلیدی:

سلامت روان، سرمایه فردی، سرمایه اجتماعی، سلامت افراد، مذهب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1202718>

